

WEEKBRIEF 21 juni 2020

De Weekbrief wordt samengesteld door Leo Fijen. Info naar moniquefijen@hotmail.com
Zie ook www.marthamaria.nl

NIEUWS UIT EIGEN GELOOFSGEMEENSCHAP

OPNIEUW DE OVERWEGING VAN AFGELOPEN ZONDAG OP SACRAMENTSDAG

Door een storing van het geluid is een deel van de viering van 14 juni weggefallen. Dat betrof vooral de overweging. Die wordt daarom hier nogmaals in verkorte vorm weergegeven. Voor ieder die alsnog de woorden bij Sacramentsdag tot zich wil nemen:

MET CHRISTUS BEGINT SCHEPPING OPNIEUW EN MAAKT GOD EEN GEBAAAR VAN LIEFDE NAAR ONS

We zongen over brood uit de hemel en over de vreugde in dit huis. Bij Sacramentsdag wordt vaak verwezen naar het moment van de plechtige communie in het huis van God. In deze overweging wordt het heilig brood van Christus verbonden met het begin en het einde van zijn leven en met onze weerbarstige gevoelens tijdens deze coronacrisis. Eerst het begin van zijn leven. Laten we eens naar het nieuwe Mariabeeld kijken, met kindje Jezus die een appel vasthoudt. We steken daar vaak een kaarsje op, bij Maria die met kindje Jezus zo nabij is in dat houten beeld. We hebben het misschien niet gezien maar kindje Jezus heeft een appel in zijn hand. Wie je het ook vraagt, niemand heeft een idee wat die appel betekent. Zelf ontdekte ik pas afgelopen maanden waarom kindje Jezus met appel wordt afgebeeld. Het is niemand minder dan de nieuwe Adam. Ofwel, met kindje Jezus begint de nieuwe schepping. Eigenlijk zegt God: Ik probeer het nog eens opnieuw, Ik neem op de koop toe dat Adam mijn vertrouwen beschaamd heeft, Ik geef de schepping een nieuwe kans om het vertrouwen naar God toe opnieuw te tonen. Waar Adam faalde, is het nu aan Christus en aan ons om God te zeggen: we nemen uw liefde en uw vertrouwen serieus. God doet het ultieme: Hij wordt mens in Christus en heft de zonde van Adam op om ons mensen, ook vandaag de dag, elke keer een nieuwe kans te geven. Dat zoete beeld van Maria met kindje Jezus is de weg naar het sacrament: God wordt mens, in Jezus, en laat ons nooit meer aan ons lot over. Sacramentsdag, dan vieren we dat God ons in Jezus de liefde leert en ons laat weten als een sacramentele genade dat ieder mens een geliefd kind van God is.

IN DE GEMEENSCHAP HERKENNEN WE HET LICHAAM VAN CHRISTUS

Om dat te kunnen blijven geloven hebben we zichtbare tekenen nodig. Niet voor niets is de definitie van een sacrament: zichtbaar teken van de onzichtbare genade. De vreugde van dit huis, zongen we. We vinden het heerlijk om samen te komen in dit huis van God. We hebben het ook nodig om samen te komen. Want als we samen komen dan vieren we dat we Lichaam van Christus zijn en dan ervaren we in het zingen, het hardop bidden, in het knielen en in de vredeswens dat we een zichtbaar teken van de onzichtbare genade zijn. We hebben de gemeenschap van Sint Maarten nodig om die genade te voelen, diep in ons hart. Deze week zei iemand me: ik heb het gevoel dat het geloof van me wegdrijft nu ik de geloofsgemeenschap niet meer tegenkom. Een ander lid van onze geloofsgemeenschap zei: ik mis de koffietafel. Daarin wordt meer gemist dan de koffie. We missen elkaar om in de ander de genade van Christus te ervaren en om in de geloofsgemeenschap het Lichaam van Christus te herkennen. De hostie is een uitdrukking van Christus die zichtbaar wordt in onze gemeenschap. De crisis van corona heeft naast de rust, het lagere tempo en de schonere lucht ook verdriet gegeven: in mensen die wegvallen maar ook in de gemeenschap die niet meer samenkomt om nog steeds God te laten horen dat we het anders dan Adam doen en dat we in liefde verbonden willen zijn met elkaar en met God. Daarom is ons verlangen naar nabijheid, ontmoeting

en aandacht bijna een sacramenteel verlangen om in ons Gods liefde van Christus zichtbaar te maken. Daarom wordt het achtste sacrament ook wel het sacrament van ontmoeting genoemd.

SACRAMENTSDAG WIL OOK ZEGGEN: STEM GEVEN AAN SCHREEUW VAN LIJDEN VAN CHRISTUS

Begin en einde van het leven van Christus zijn richtingwijzers naar de genade van God die we vieren in de sacramenten van de doop, de ziekenzalving en het vormsel maar ook en vooral in de eucharistie. Juist het lijden van Christus is de doorgang en de sleutel naar die genade. Zoals het lijden van de wereld in deze tijd ons steeds weer doet verwijzen naar het lijden van Christus. Daar werd ik aan herinnerd door vader-abt Bernardus Peeters van de trappisten van Berkel-Enschot die bekend staan om hun La Trappe-bier (ook in onze Jumbo). Deze trappisten werden zwaar getroffen in deze coronatijd: hun fabriek lag maanden stil en hun omzet kelderde met 80%. Maar nog veel meer werden ze geraakt in hun monniken: acht monniken werden ziek, onder hen broeders van 50 en 60 jaar in de kracht van hun leven en nog altijd zwaar verzwakt door het virus, één monnik stierf aan corona. Deze monnik stierf in eenzaamheid, mocht niet worden afgelegd en verdween door een zijdeur uit het klooster. Vader-abt was aangeslagen en wist niet meer waar God was. Hij wist ook niet meer waarom hij nog monnik was. Hij treurde. In die dagen kon hij slechts zuchten en zwijgen. Journalisten vroegen hem om een troostend woord voor alle religieuzen in Nederland, want deze Bernardus Peeters is ook voorzitter van alle religieuzen in Nederland. Er kwam geen woord uit. Totdat hij beter keek naar een beeld in de kloostergang: Maria die haar zoon in het sterven vasthoudt maar die zoon ook opricht en toont aan de wereld. Alsof Maria zeggen wil: mijn zoon is niet voor niets gestorven. Christus is gestorven om ons elke dag een nieuw begin te geven en niet te belasten met de fouten van Adam. Ook in het sterven geeft God ons liefde door Christus die zijn leven geeft voor ons. Toen vader-abt dat beter tot zich door liet dringen, wist hij het: ik ben monnik om stem te geven aan de schreeuw van de wereld en in dat lijden van de wereld aan de schreeuw van Christus. In dat sterven en opnieuw verrijzen schenkt Christus de monniken en ons allemaal de genade van het leven. En daarom zeg ik met vader-abt: wij zijn gelovigen van Sint Maarten om stem te geven aan het lijden van de wereld, in discriminatie, in de strijd tegen racisme, in ouderen die nog steeds mondjesmaat bezoek krijgen, in jongeren die in armoede opgroeien. Hoe groot ons verlangen naar de hostie ook is, Sacramentsdag is waarmaken dat Christus niet voor niets geleden heeft en stem geven aan ieder die lijdt. De hostie tot je nemen, straks in juli bij Jozef Wissink, wil zeggen: ik kom op voor allen die lijden en ik beschaam het vertrouwen van God niet: om zelfs in het lijden de liefde van Christus te tonen. Ik bid u toe dat ieder die stem aan het lijden mag geven. Want dan leeft de verrezen Christus door de genade van het sacrament echt in ieder van ons. Amen.

Weekend 20-21 juni: Gebedsviering met Isabella Goossens en Anton Sonderman, orgel en zang door Peter Steijlen en leden Maartenskoor. Te beluisteren vanaf zaterdagavond 19.00 uur. Misintenties: heer Etwald Goes; heer en mevrouw Ben en Ida Hak – Ploeger; heer Jan van Lijden; familie Sonderman – Wamsteker; mevrouw Loes Spanjaart – Krösing; ouders Kees en Lucy Thijs; heer Dick de Wild; heer Ben Woorts

Als u iemand wilt spreken of u hebt hulp nodig, bel dan met Corrie Bosman 035-5770924

Uw bijdrage voor de "collecte" is steeds welkom op NL29 RABO 0308 3793 14 t.n.v. Martha Mariaparochie Maartensdijk

Een viering bekijken en beluisteren uit de Jozefkerk in Hoogland, met een voorganger uit ons pastoraal team, kan via de website www.katholiekamersfoort.nl

Zondagmorgen op NPO 2: 9.45 uur Geloofsgesprek, 10.00 uur Eucharistieviering